

[Holm.]

§ 118 c, som på en vis måde har slagside. Noget af den samme uvilje vil jeg gerne udtale, for så vidt angår § 100, som jeg finder uheldig. Det er en af de paragraffer, som har været behandlet på de møder, der holdtes imellem justitsministeriets udvalg og folketingsudvalget, og her blev der udtrykt stærke betænkeligheder ved netop denne paragraf. Lad mig bemærke, at den jo ikke er nyindført ved det foreliggende forslag, men findes i straffeloven i forvejen, ganske vist ændret ved en lov af, så vidt jeg erindrer, 15. marts 1939.

Så er der endvidere bestemmelserne i §§ 110 g og 118 a angående påtalen. Jeg kunne ønske, at man foretog ændringer i disse paragraffer. Når jeg ikke skal kommentere mine ønsker nærmere, er det, fordi jeg har lov til at formode, at lovforslaget bliver genstand for en grundig udvalgsbehandling, og derunder vil så disse bestemmelser og mange andre kunne blive nærmere undersøgt.

Så er der endelig dødsstraffen. Alt taget i betragtning ville jeg finde det mest tilfredsstillende, om man fulgte Sveriges eksempel og placerede dødsstraffen i en særlig lov. Det ville pointere det ganske ekstraordinære ved denne strafs anerkendelse, og det ville måske blive så meget lettere, som man for ikke så mange år siden har fjernet dødsstraffen fra straffeloven. Når jeg siger det, er det, fordi jeg mener, at den mulighed ikke kan udelukkes, at der kan opstå en situation svarende til den, vi havde i 1945, hvor det kan blive nødvendigt at anvende denne strafart. I 1945 skabte den jo bitterhed og had nok, og derfor kan jeg ikke billige det synspunkt, at man, hvis det skulle vise sig nødvendigt i en sådan situation, igen kunne indføre den med tilbagevirkende kraft. Vi har haft love nok med tilbagevirkende kraft. Lad mig tilføje, at det må håbes, at menneskene engang må nå til, at dødsstraffen helt og holdent hører fortiden til. Men det kræver forudsætninger, som i dag visse ikke er tilstede.

Det ærede medlem hr. Hækkerup nævnte professor dr. jur. Johs. Andenæs, der havde ordet på Dansk Kriminalistforenings årsmøde i 1949, og jeg vil gerne som min opfattelse citere, hvad professor Andenæs efter referatet af årsmødets s. 12 sagde om dødsstraffen. Jeg udbeder mig formandens tilladelse til et kort citat. Professor Andenæs sagde:

„Ethvert menneske må føle det smertelig og ydmygende, at man fremdeles er nødt til å regne med krig som en realitet,

at man er nødt til i fredstid å udanne sine unge menn til morderhåndverket, at man er nødt til å sende dem ut i en kamp, hvor jungelens lov gjelder: å drepe eller bli drept, og hvor det — etter all erfaring i krig — ikke engang blir tatt hensyn til kvinner og barn; men når dette er realiteter man har å regne med, er det vanskelig for meg å forstå at det eneste liv, som skal være hellig, er netopp landsforræderens.“

Med disse bemærkninger skal jeg på min gruppes vegne anbefale det foreliggende forslag til en velvillig behandling.

Thestrup: Den 6. oktober 1948 stillede mit parti følgende forslag til beslutning af folketinget:

„Folketinget beslutter at nedsætte et udvalg på 15 medlemmer til at undersøge, om den gældende lovgivning til værn mod forbrydelser imod statens selvstændighed og sikkerhed, mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, mod den offentlige myndighed og mod den offentlige orden og fred, herunder spionage og femtekolonnevirksomhed, er tilstrækkelig effektiv.“

Under dette forslags behandling den 4. december 1948, hvor mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, redegjorde for de grunde, der havde ført os til at stille forslaget, oplyste den daværende justitsminister, at der allerede under den 9. april 1948 var nedsat et udvalg af jurister til at undersøge dette spørgsmål. Behandlingen af forslaget blev afbrudt ved, at der blev nedsat et udvalg til at undersøge udformningen af forslaget til beslutning. Den 5. april 1949 kom forslaget til beslutning på ny til behandling, og det blev herunder vedtaget at nedsætte et udvalg på 15 medlemmer, for at dette udvalg i samarbejde med det af justitsministeren nedsatte jurist-udvalg skulle overveje alle spørgsmål vedrørende en lovgivning, som tager sigte på at gennemføre reformer med hensyn til bestemmelser i straffelovgivningen, som i øjeblikket gælder til værn for rigets sikkerhed. Det af folketinget nedsatte udvalg gennemgik i løbet af sommeren 1949 juristudvalgets betænkning og kom med indstilling til justitsministeren. Der fremkom imidlertid ikke straks herefter noget forslag fra justitsministeren, der ønskede det foreliggende forslag drøftet på Dansk Kriminalistforenings årsmøde den 14. november 1949, hvilket derefter skete. Først nu er der så fremkommet et positivt forslag. Jeg må på mit partis vegne beklage, at der er